

„Milujte svojich nepriateľov.“

Neboli by sme dobrými bratmi našich bratov ľudí, keby sme opustili priamu cestu len preto, že tí, čo nás obklopujú, si zle vysvetľujú naše konanie a nepríjemne naň reagujú.
(Vyhňa, 460)

27. jún

Svätý Lev Velký hovorí, že « *za svojich blízkych by sme nemali považovať ľudí, s ktorými nás spojí priateľské či príbuzenské puto; ale všetkých ľudí, s ktorými máme*

spoločnú podstatu... Stvoril nás jeden a ten istý Stvoriteľ; jeden a ten istý Stvoriteľ nám dal dušu. Všetci sa tešíme z toho istého neba a z toho istého vzduchu, z tých istých dní a z tých istých nocí; a hoci jedni sú dobrí a druhí zlí, jedni spravodliví a iní nespravodliví, Boh je veľkorysý a láskavý ku všetkým. »

My, Božie deti, rastieme praktizovaním tohto nového prikázania. *V Cirkvi sa učíme slúžiť a nie byť obsluhovaní* a získavame silu milovať ľudí novým spôsobom, v ktorom všetci spoznajú ovocie Kristovej milosti. Naša láska sa potom nebude zamieňať s nejakým sentimentálnym postojom, ani s obyčajným kamarátstvom, dokonca ani s akousi nejasnou snahou pomáhať druhým, len aby sme si dokázali, že sme jednoducho lepší. Láska znamená vedieť spolunažívať s blížnym, ctiť si – znovu to zdôrazňujem – Boží obraz, ktorý je v

každom človeku, usilujúc sa o to, aby ho odhalil i on a aby sa dokázal obrátiť ku Kristovi.

Univerzálnosť lásky preto znamená i univerzálnosť apoštolátu, a z našej strany premieňanie na skutky veľké želanie Boha, „*ktorý chce, aby boli všetci ľudia spasení a poznali pravdu.*“

Ak máme milovať i svojich nepriateľov – mám na mysli tých, čo nás považujú za svojich nepriateľov: ja necítim nepriateľstvo k nikomu a ničomu – tým viac je treba milovať tých, čo sú nám vzdialenejší, tých, čo sú nám menej sympatickí, tých, ktorí sa svojou rečou, svojou kultúrou alebo svojím vzdelaním zdajú, že sú proti tebe alebo proti mne. (Boží priatelia, 230)

.....

sk-sk/dailytext/milujte-svojich-
nepriatelov/ (27.11.2025)